

de forskellige Lande, som mene, at den Statsstyrelse, der for Tiden er i Landet, ikke er saa god, som den burde være, er det selvfølgelig i disse Partiers højeste Interesse at faa denne Styrelse forbedret, og det Spørgsmaal, de Partier, der ikke ere tilfredse med Styrelsen, i første Række maa stille til sig selv, er da: Hvorledes skulle vi bære os ad med at faa Styrelsen bedre, end den er, da den ikke tilfredsstiller os? Naar ærede Medlemmer af disse Partier have rettet disse Spørgsmaal til sig selv, søge de sikkert allermeest omkring blandt de Ting, der interessere dem og den Befolkning, de repræsentere, for at se, om der ikke skulde findes en Opgave, det kunde være rigtigt at lægge ind under Statens Ledelse for derigennem netop at tvinge Statsledelsen til at blive bedre end den er. Det ærede Medlem for Slagelse havde vistnok der et fuldstændigt Fejlsyn, naar han sagde, at han var forbavset over at se et Demokratistille et Forslag som dette, thi hvis noget er i Stand til at forbedre en Statsstyrelse, tror jeg nok, det skal vise sig, at hvad der er i Stand til at gøre en saadan Ledelse mere aarvaagen, mere dygtig, er netop det, at der lægges en saadan økonomisk Opgave ind under dens Ledelse, en Opgave, som interesserer Hovederhvervet i det Land, Regeringen er sat til at styre. Derved bliver Kritikken vaagen over for denne Regering, og derved bliver Befolkningens Interesse for at faa Indflydelse paa Statens Styrelse og Ledelse i højere Grad vaagen end hidtil. Befolkningen vil da ogsaa mere søge at gøre sin Indflydelse gældende paa denne Statsstyrelse og se at faa den saa god som mulig, for at den kan lede disse Spørgsmaal i Befolkningens Interesse. Jeg tror derfor, det er naturligt for Demokratiet at stille et saadant Forslag, og at det ikke behøver at forbyrse noget Medlem af Demokratiet her paa Rigsdagen, at et saadant Forslag kan fremkomme fra Demokratiets Side. Det er netop den Slags Ting, som efter min Mening et socialt Reformparti som det, det ærede Medlem hører til her paa Rigsdagen, bør vælge at lægge sig i Selen for. Det er netop Udviklingen af saadanne Ting og Arbejdet derfor i Befolkningen, som er i Stand til at vække og udvikle vort Folks Interesse for Erhvervslivet. Det er af In-

teresse for vor naturlige Udvikling i det hele, at se at gøre ogsaa denne Side af vort Samfundsliv saa god, som man paa nogen Maade kan skaffe den. Det er mig derfor uforstaaeligt, at det ærede Medlem kan se saaledes paa Sagen, naar han staar i Demokratiets Rækker. Det vilde være mere mistænkeligt for mig, hvis det ærede Medlem kunde henvise til, at Ministeren nærede en varm Interesse for dette Forslag; men nu er det netop en Rendsgerning, at den højtærede Indenrigsminister ikke ønsker dette Forslag vedtaget. Hvis det virkelig var et Forslag, der var stiftet til at udvikle en konservativ Regerings Magt og styrke dens Stilling, tro ærede Medlemmer saa ikke, at Indenrigsministeren med Begærlighed vilde have grebet efter dette Forslag? (Afbrydelse af F. Hage). Jo, selvfølgelig vilde han det, det vilde ellers være en mærkelig Indenrigsminister. Hvis det ærede Medlem fra Fredensborg (F. Hage) nogen Sunde naar saa vidt, at han bliver Indenrigsminister, tror jeg nok, han vil bestræbe sig for at komme til at gribe ind paa ethvert Omraade, hvor han er i Stand til at sikre sin Position og gode Stilling som Indenrigsminister, og hvor han kunde sikre sit Ministeriums Magt, saalænge det var ham muligt. Det vilde være ganske unaturligt, forekommer det mig, om dette ikke var Tilfældet. Men den højtærede Indenrigsminister ønsker ikke dette Forslag gennemført, og det er for mig i alt Fald et Bevis paa, at hverken den højtærede Indenrigsminister eller det ærede Medlem for Fredensborg og hans Meningsfæller i Virkeligheden tro paa, at dette Forslags Gennemførelse vil styrke de Regeringsprincipper, som for Tiden ere ved Røret herhjemme, men at det i Virkeligheden er et Forslag, som inden ret lang Tid vil vække en saadan Kritik inde i Befolkningen af den nuværende Statsledelse og en saadan Interesse for den, at vi snart ville søge for at faa en bedre Ledelse af Indenrigsministeriet end den, den højtærede Minister ved 2den Behandling selv erklærede, at vi havde. Det forekommer mig, at man har Ret til at raifonnere saaledes, at saalænge man ikke giver en Statsstyrelse andre Hovedopgaver at løse end netop de militære, kan man ikke forlange, at den skal dele sin Interesse i en saadan Grad, som Befolk-